DENNÍK odvážneho bojka

RODRICK JE ŠEF



POKRAČOVANIE SVETOVÉHO BESTSELLERU

Jeff Kinney

IKAR

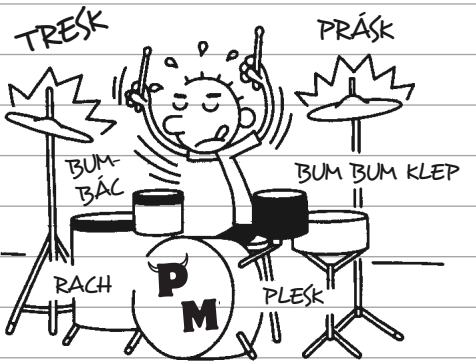
TREŠK
PRÁSK
BUM-
BÁC
BUM BUM KLEP
RACH
PLESK

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

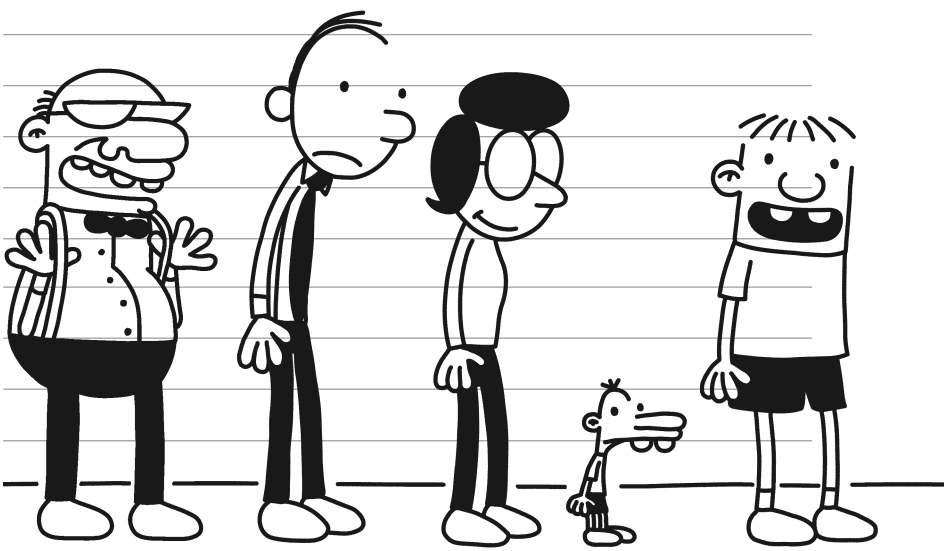

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 2

RODRICK JE ŠÉF

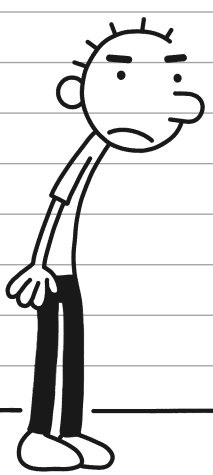

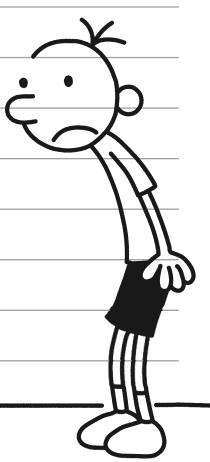

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
RODRICK RULES

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2008 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this works' jacket
are trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2008 by Amulet Books
and imprint of ABRAMS, Inc. New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: RODRICK RULES
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2012 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2012, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid:
Rodrick Rules (Amulet Books, New York 2008)
Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 874. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie
Sadzba a zalomenie do strán PRO 2, a. s., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1145-8

VENUJEM JULII, WILLOVI A GRANTOVI

ŠEPTEMBER

Pondelok

Minulý rok sa mama zjavne veľmi potešila, že ma úspešne donútila písať si denník, lebo teraz mi kúpila ďalší.

Ak sa pamätáš, hovoril som, že keby ma nejaký tupec prichytil s knihou s nápisom „denník" na obale, určite by to zle pochopil. No a presne k tomu dnes došlo.

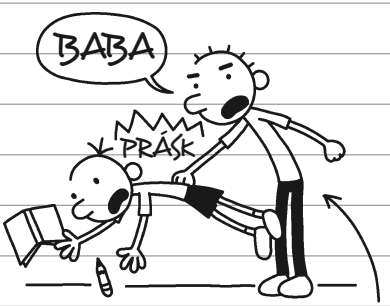

(MÔJ BRAT RODRICK)

Keď už Rodrick vie, že som si niekedy písal denník, tento by som mal radšej držať pod zámkou. Ten ŠTARÝ sa mu pred pár týždňami dostal do rúk a dopadlo to príšerne. Ani nechci vedieť, čo sa stalo.

Okrem toho, letné prázdniny by boli dosť nafigu aj bez Rodricka.

Nikam sme nešli, ani sme nerobili nič zaujímavé. A všetkému je na vine tatko. Zase ma prihlásil na plavecký výcvik a tento rok sa zo všetkých síl snažil, aby som nezmeškal žiadne preteky.



Tatko si vzal do hlavy, že zo mňa raz bude olympijský víťaz alebo čo, lebo mi plávaním kazí každé leto.

Pred pár rokmi, na prvých pretekoch, mi tatko povedal, že keď rozhodca vystrelí z pištole, tak mám skočiť do vody a čo najrýchlejšie plávať na koniec bazéna.

Akurát akosi POZABUDOL spomenúť, že rozhodca strieľa SLEPÉ náboje.

Vtedy ma teda skôr zaujímalo, kam dopadol náboj, nie kam by som mal plávať.

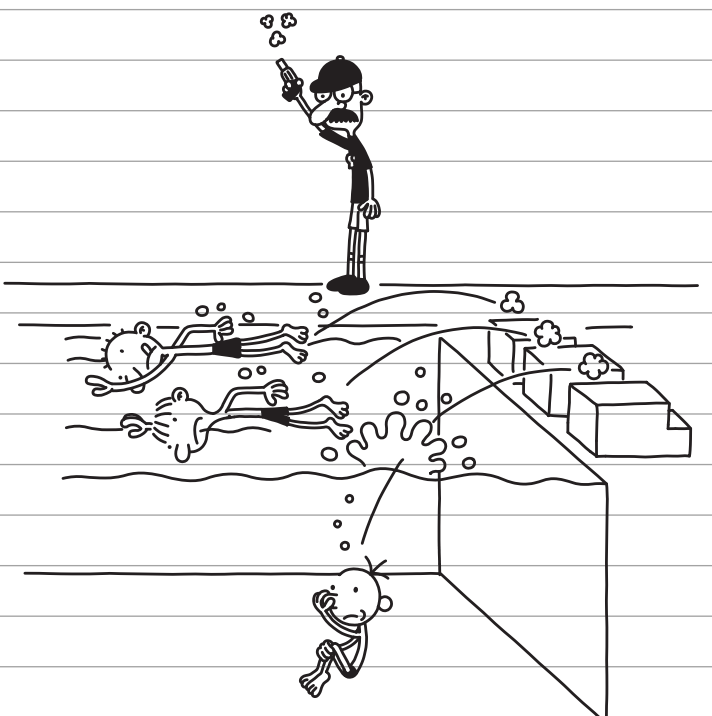

Potom mi tatko síce vysvetlil, ako štartovacia pištoľ funguje, ale stále som bol najhorší z celého tímu.

Na slávnostnom vyhodnotení na konci leta sa mi aj tak ušla cena za najvýraznejšie zlepšenie. Asi preto, že rozdiel medzi mojím prvým a posledným časom bol desať minút.

Tatko zrejme uveril, že predsa len mám nejaký talent, a čaká, kedy sa konečne prejaví.

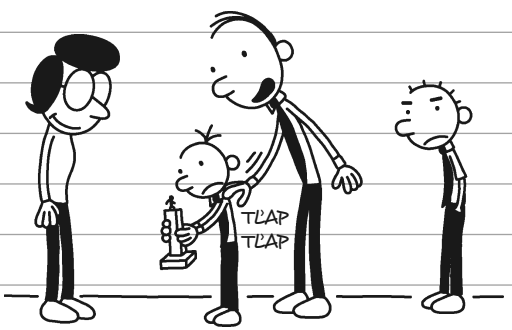

Na plaveckom výcviku som sa často cítil ešte prísernejšie než v škole.

Po prvé, k bazénu sme museli každé ráno naklusať už o pol ôsmej a voda bola vždy totálne ĽADOVÁ.

Po druhé, všetci sme sa museli tlačiť vo dvoch dráhach, takže mi niekto furt visel na pätách a snažil sa ma obehnúť.

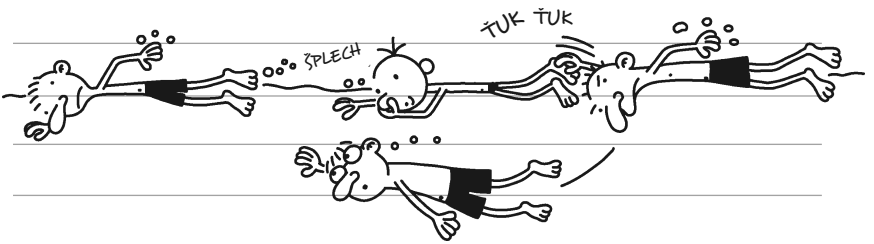

V druhej polovici bazéna totiž v rovnakom čase staré tetky cvičia nejakú vodnú gymnastiku.

Snažil som sa presvedčiť tatka, aby ma zapísal radšej tam, ale nezožral mi to.

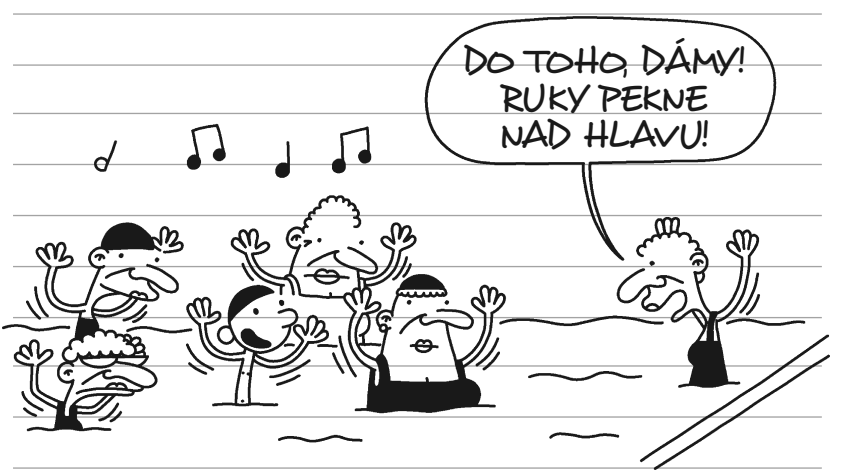

Tento rok nám tréner prvýkrát dovolil nosiť bermudy namiesto tých nechutne obtiahnutých pretekárskych plaviek. Lenže podľa mamy plavkám, ktoré som zdedil po Rodrickovi, „vôbec nič nechýba".

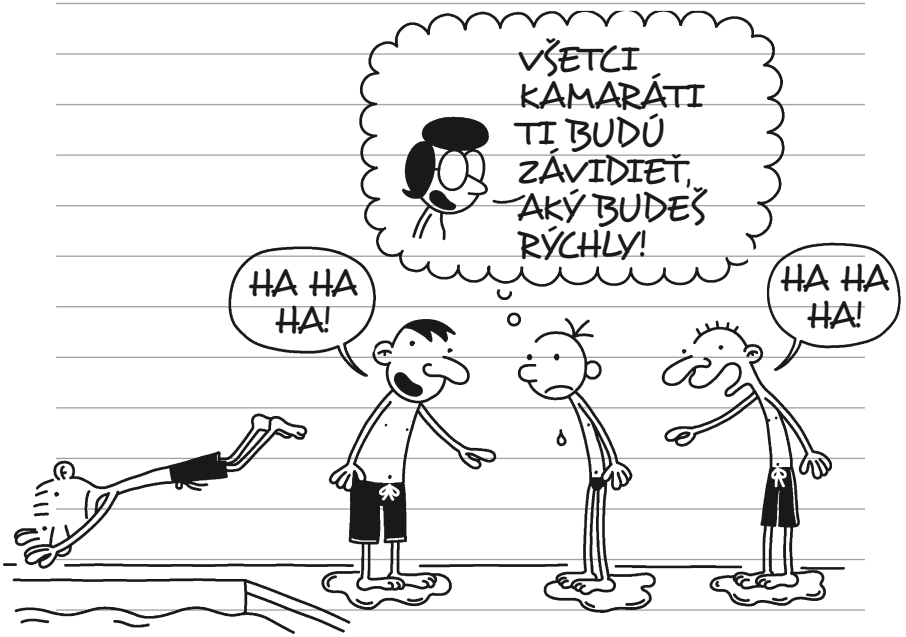

Po tréningu ma vždy prišiel vyzdvihnúť Rodrick s dodávkou. Ten šialený nápad pochádzal z maminej hlavy, vraj keď spolu každý deň cestou domov „v pokoji strávime trochu času", tak sa budeme menej hádať. Jasné, že sa všetko ešte o kus zhoršilo. Rodrick zakaždým pol hodiny mešká.

Navyše mi nedovolí sedieť vpredu. Tvrdí, že chlór by mu zničil sedadlo. Ako keby na tom záležalo, veď tá dodávka je staršia než ja.

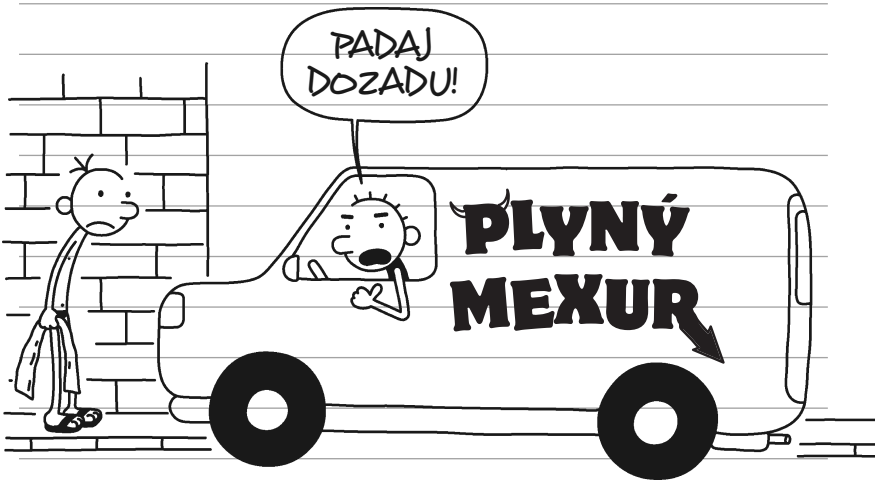

Vzadu nie sú žiadne sedadlá a musím sa tam tlačiť so všetkými haraburdami, čo používa jeho kapela. Pri každom zabrzdení sa modlím, aby mi nejaký Rodrickov bubon neodrazil hlavu.

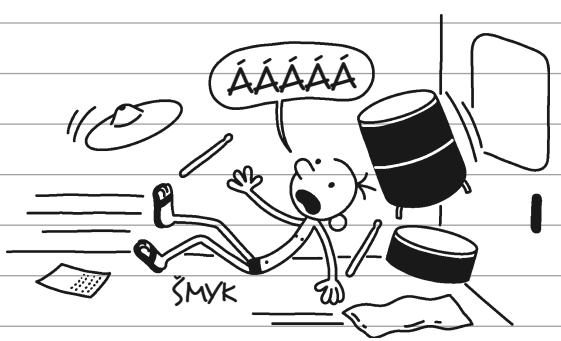

Nakoniec som sa na Rodricka vykašľal a chodil som domov pešo. Povedal som si, že radšej tie tri kilometre prejdem po vlastných, než by som mal riskovať život vzadu v dodávke.

Asi tak v polovici prázdnin som sa rozhodol, že plaveckého výcviku už mám plné zuby, tak som vynašiel spôsob, ako sa z neho vyvliecť.

Zakaždým som zaplával pár dĺžok a potom som sa vypýtal na záchod. A tam som sa schovával až do konca tréningu.

Môj plán mal jediný háčik: na chlapčenskom vecku bolo len pár stupňov nad nulou. Slovom, ešte väčšia kosa než pri bazéne.

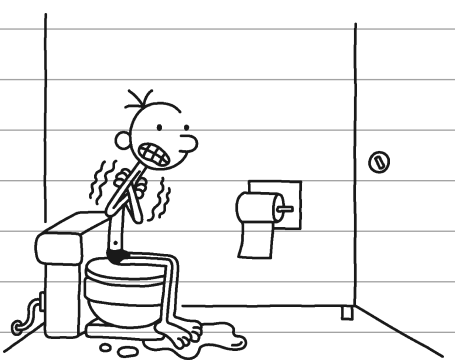

Musel som sa zabaliť do toaleťáka, aby som nezomrel na podchladenie.

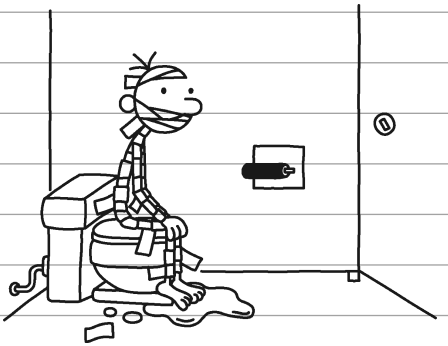

Takto som teda strávil dosť veľkú časť letných prázdnin. Vlastne sa celkom teším, že zajtra už pôjdem do školy.

Utorok

Keď som dnes prišiel do školy, všetci sa ku mne správali totálne divne, a najprv som vôbec netušil, čo je vo veci.

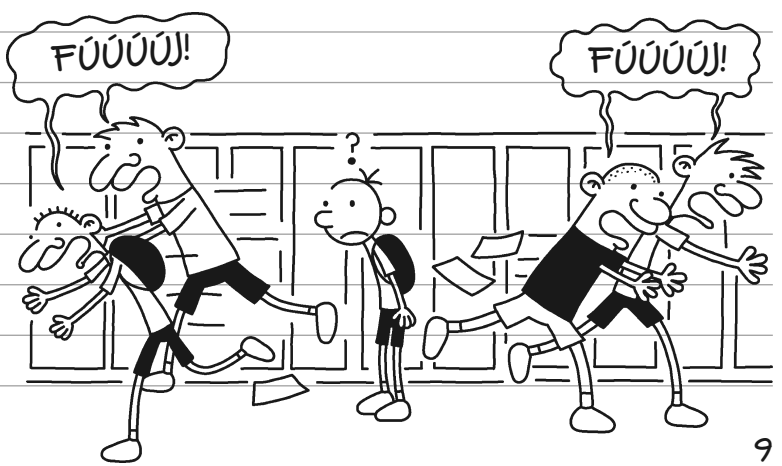

Potom som si konečne spomenul, že mi ešte od minulého roka zostal Syrový dotyk. Nakazil som sa ním v posledný týždeň školy a cez prázdniny som naň ÚPLNE zabudol.

Na Syrovom dotyku je najhoršie to, že sa ho človek zbaví, až keď ho odovzdá niekomu inému. Ibaže teraz sa ku mne nikto nepriblíži ani na desať metrov, takže mi asi zostane až do konca školského roka.

Našťastie, v triede som stretol nového chalana, volá sa Jeremy Pindle, a aspoň jedného problému som sa zbavil.

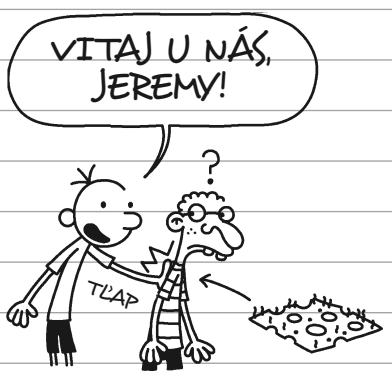

Na prvej hodine, matike, ma učiteľ posadil rovno vedľa Alexa Arudu, najmúdrejšieho decka z ročníka.

Od Alexa sa navyše ÚŽASNE odpisuje, lebo písomku vždy dokončí strašne rýchlo a položí ju vedľa seba na zem. Ak sa teda niekedy ocitnem v kaši, viem, že na Alexa sa môžem spoľahnúť. Pomôže mi, ani nebude vedieť ako.

Učitelia najčastejšie vyvolávajú decká, ktorých priezviská sa začínajú na písmená zo začiatku abecedy, tie sa teda vždy najlepšie učia.

Možno mi neveríš, ale keby sa ti chcelo prísť do mojej školy, na vlastné oči by si zistil, že neklamem.



ALEX ARUDA

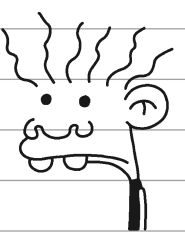

CHRISTOPHER ZIEGEL

Spomínam si len na jediného chalana, ktorý to pravidlo porušil, volal sa Peter Ralph Tuteger. Peter sa učil najlepšie zo všetkých, až do piatej triedy.

Potom sme sa niekoľkí dohodli a začali sme sa mu posmievať za to, ako znejú jeho iniciálky, keď ich človek vysloví nahlas.

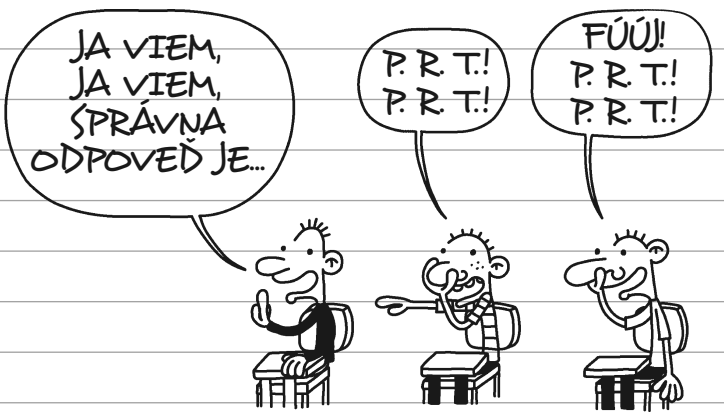

V poslednom čase sa už Peter nehlási vôbec a stal sa z neho obyčajný trojkár.

Asi by ma malo mrzieť, ako P. R. T., teda vlastne Peter dopadol. Ale keď tá prezývka príde do reči, vždy sa musím pochváliť.



Inak, dnes som ulovil celkom slušné miesto na každom predmete okrem posledného – dejepisu. Mám také tušenie, že dejepisár Huff kedysi učil aj Rodricka.

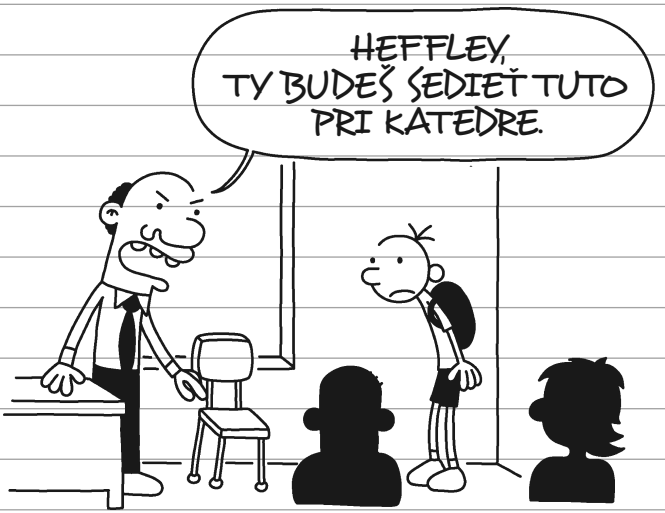

Streda

Mama nás s Rodrickom v poslednom čase nútila, aby sme doma viacej pomáhali. Najnovšie si na nás vymyslela umývanie riadu po večeri.

Trvá na tom, že nesmieme pozerať telku ani hrať videohry, kým neskončíme. No ver mi, Rodrick je ten najhorší pomocník na umývanie riadu, akého si len vieš predstaviť.

Po večeri okamžite zdrhne do kúpeľne na poschodí a trčí tam aspoň hodinu. Než sa dotrepe späť do kuchyne, ja som dávno hotový.



Lenže zakaždým, keď sa našim pokúsim sťažovať, Rodrick vytiahne rovnakú trápnu výhovorku:



Aj tak sa mi zdá, že rodičia sa teraz toľko strachujú o môjho mladšieho bračeka Mannyho, že sa im fakt nechce robiť rozhodcov medzi mnou a Rodrickom.

Včera Manny v jasliach nakreslil obrázok a mama aj tatko sa poriadne zľakli, keď mu ho našli v ruksačiku.

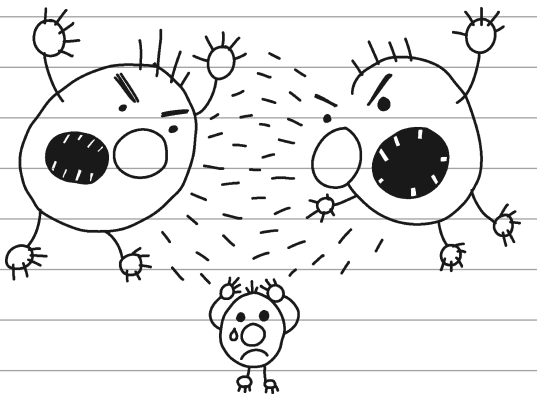

Zjavne si vzali do hlavy, že nakreslil ich, teraz sa pred ním teda správajú strašne zamilovane.



Ibaže ja viem, koho nakreslil NAOZAJ: mňa a Rodricka.

Predvčerom večer sme sa strašne pobili o diaľkový ovládač a Manny všetko videl. Lenže to sa mama a tatko fakt nemusia dozvedieť.

Štvrtok

Prázdniny boli dosť o ničom aj preto, že môj najlepší kamoš Rowley skoro celý čas trčal kdesi na dovolenke. Tuším, že išiel niekam do Južnej Ameriky, ale aby som pravdu povedal, neviem to naisto.

Možno to znamená, že som zlý človek alebo čo, ale cudzie dovolenky mi môžu byť ukradnuté.

